

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KÖRLEVELE 2012. DECEMBER

„Azért nincs hiányotok semmiféle kegyelmi ajándékban, hogy miközben a mi Urunk Jézus Krisztus megjelenését várjátok.” (1Kor 1,7)

Adventi vonalak

Nagyon szeretem Simon András hitvalló képeit. Egy vonal kreativitása kifejezi mindazt, amit szavakkal csak magyarázni tudunk. Advent és karácsony titkát sokan sokféleképpen magyarázták, de a szavak csak a töredékét fejezik ki az ünnep jelentésének. Vannak énekek és versek, amelyek közelebb hoznak a misztériumhoz, de még mindig távol vagyunk az igaz megértéstől. Persze tudom, a festmény és a rajz se fog csodát tenni, de karácsonyi képeslapjaink sokat mondanak el hitvallásunk reményéről. Egy gyertya fényében ott láthatjuk a művészetet, de benne megtalálható az érdekből élő konzumvilág árca is. A művész szívből született gyermekábrázolása ennek az újságnak az üdvözlete. Vonalában nincs kezdet és vég, mert összeér minden. A gyermek felemelt keze öröm és hála, imádság és dicsőség jelképét tüzeni az olvasva meditáló testvérnek. A rajz üzenet lehet a tipegők istentiszteletén, illusztráció lehet a hittanórán, az imádságjárás stációja egy új találkozás tematikus istentiszteleti alkalmán. A bibliaóra prófécija megidézi ezt a vonalat, amikor Ézsaiást elemezzük: „Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!” Ézsaiás 9.5. A kórházi betegágyon a néma hallgatást is megtöri, a templomba tévedt koldust megmosolyogtatja, és már mondja: „ezzel ugyan nem lakom jól, de köszönöm lelkész úr!”. Ott lehet ez a kis hitvallás mindenhol, ahová az üzenet eljut. Szomorú, hogy sokáig csak ott lapult a táska elrejtett zsebében. Használhattuk volna, ajándékozhattuk volna, de nem tettük meg. Ebben az esztendőben adventi számadásunkban vezessen ez a kis felkiáltójel. Isten üzenetét milyen gyakran mi is felbontatlanul hagyjuk sodródni! Jézus kegyelméből álljunk meg a közönyös áramlás hullámai között és vegyük észre ennek a vonalnak az áldását. Benne lássuk mindazt a csodát, amelyet Krisztus születésének az ünnepén mindannyian megkaptunk az Örökkévaló Istentől.

Solymár Péter Tamás

Viola

Arany- és gyémántdiplomás tanár. 1976 óta az újpesti evangélikus gyülekezet presbitera. Húsz éve jegyzője. Fáradhatatlan, pörgő egyéniség. Szinte nincs olyan rendezvény, amelynek aktív részese ne lenne. Mindenütt ott van, szervez, rendez, pezseg, korát meghazudtolóan energikus. Ő Lászik Mária, vagyis Viola.

Az alábbiakban inkább monológot, mint párbeszédet olvashatunk, hiszen alig kellett kérdeznem, már ömlött belőle a szó. Csak annyit kértem, hogy meséljen önmagáról.

Édesapám a Beszkárt (a mai BKV) közalkalmazottja volt, édesanyám nem dolgozott, hanem mint akkoriban az anyák, főleg a családdal, gyermekneveléssel volt elfoglalva. Egyke vagyok, de ez nem jelenti azt, hogy el lettem volna kényeztetve. Szüleim megkövetelték tőlem az engedelmisséget, a szófogadást, a felnőttek iránti tiszteletet. Nem

mindig sikerült, mert nagyon élénk gyerek voltam. Már az óvodában sok szereplési feladatot kaptam. Az elemi iskolát a Viola utcában végeztem, mindig kitűnő tanulmányi eredményt értem el. Édesapám is sokat foglalkozott velem, hihetetlen türelemmel segített például a matematikában. Nagyon szerettem az irodalmat. A tanító néni – Kővári Hermann-né – felfedezte tehetségemet az énekben. A negyedik osztályos tanévzáró ünnepélyen egyedül énekeltem a Szép vagy, gyönyörű vagy, Magyarországot. A hitre nevelés alapjait hatéves koromtól Komjáthy Béla lelkésztől kaptam, ő volt a hitoktatóm. Isten kegyelméből drága szüleim beírtak a Deák téri Evangélikus Gimnáziumba, ott is érettségiztem 1947-ben.

Az osztályfőnökeim Jeszenszky Iлона és Zelenka

Margit voltak, akik a hazaszeretet szép példáját bizonyították: 1943-tól sebesült katonákat látogattunk a Róbert Károly körüti Kórházban, valamint élelmiszercsomagokat gyűjtöttünk, küldtük a frontra. Osztálykirándulás alkalmával eljutottunk a Felvidékre, Erdélybe és a Délvidékre is. A kórházból kijött katonákat meghívtuk az iskolába, hogy tartsanak előadást az átéltekről. Csodás légkör uralkodott a gimnáziumban! Weltner Jenő volt az énektanárom, 15 éves koromban már a Lutheránia énekkar tagja lehettem. Az életem felét – közel 36 évet – töltöttem ott el. Érettségi után magyar-ének szakra jelentkeztem a Pedagógiai Főiskolára, amit jeles eredménnyel el is végeztem. Tanítottam az Ápr. 4. téri (mai Tanoda tér) iskolában, majd tanársegéd lettem a főiskolán annak megszűnéséig, később pedig a VIII. kerületi Práter utcai Ének-Zene Tagozatos

Általános Iskolában dolgoztam. Közben a Fővárosi Kórusnak is tagja voltam. Európa számos országát bejártam, a sok elfoglaltság teljessé tette az életemet.

Szemléletemet alapvetően a család és az iskola – a példamutató, másokért buzgólkodó szülők és tanáregyéniségek – határozták meg. Édesapám presbiter volt a gyülekezetben, édesanyám pedig a nőegyletben tevékenykedett. Sokat jelentett a Kanizsai Orsolya Cserkészcsapat is, amelynek feloszlataáig tagja voltam. Később az énekkart is veztettem.

Kicsi gyermekkorom óta annyi élményt kaptam, hogy az életemben felhalmozott, átélt dolgok ma is erőt adnak. Amit lehet, az egyházért továbbra is megteszek. Optimista életszemlélettel tekintek a jövőbe!

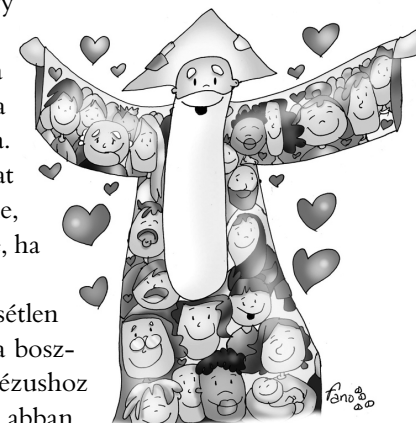
Juhászné Szabó Erzsébet

Tolerancia

Amint akarjátok, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is aképpen cselekedjétek azokkal. (Lk 6,31)

A tolerancia az én értelmezésem szerint egymás elviselésének képessége, az egymás iránt tanúsított türelem. Néhány éve politikai szlogen volt a „Te is más vagy, te sem vagy más!” Éppen erről van szó! Nincs két egyforma ember, ugyanakkor sok közös dolgunk van ezen a Földön, nagyon egymásra vagyunk utalva, nem létezhetünk egymás nélkül. Érdemes lenne azon elgondolkodnunk, hogyha már közös a sorsunk, közös a célunk (család, munka, küzdés, boldogság utáni vágy stb.), nem tenne jót mindenkinek, ha az egymás iránti toleranciát jobban tudnánk érvényesíteni? Meggyőződésem, hogy ebben lehet fejlődni. Például már ma elkezdhetnénk köszönni azoknak, akiket idáig még annyira sem méltattunk, hogy egy jó napot kívánjunk nekik. Miből gondoljuk azt, hogy a másik olyan hitvány, hogy még a biccentésünket sem érdemli meg? A tolerancia fogalmához szorosan kapcsolódik az empátia. Vagyis bele tudom-e képzelni, érezni magamat a másik helyzetébe? Tudok-e azonosulni vele, át tudom-e érezni a sorsát, tudok-e sírni vele, ha szomorú, tudok-e örülni vele, ha boldog?

Ha irritál a másik öröme, ha az én szerencsétlen életem bűnbakjának tekintem a másikat, ha boszszúvágy fűt a másik iránt, akkor érdemes Jézushoz fordulni, fentről jövő áldást kérni, és hinni abban,

hogy Isten segítségével meg lehet változni. Mert nem az a legnagyobb csoda, mikor szétnyílik a Vörös-tenger és Mózes népe száraz lábbal kel át, nem az a legnagyobb csoda, mikor a vak, a sánta, a leprás, a vérfolyásos asszony meggyógyul, hanem az, amikor egy gonosz emberből jó lesz. Ezt a csodát sem teheti meg senki a maga erejéből, csak isteni kegyelemmel. Igazán akkor leszünk toleránsak, ha szeretni tudunk. A baráti szeretet (ha szeretsz, viszontszeretlek) nem elég. Agapéra, vagyis isteni természetű szeretetre van szükségünk.

Hogy ez mennyire így van, azt „tudományosan“ is tudom bizonyítani. Nemrégiben kitöltöttem egy pszichológiai önismereti tesztet (http://mbti.tarhely.biz/tesztek/teszt_20), és teljesen magamra ismertem az erényeimmel és hibáimmal együtt. Egy részletes, komplex értékelést kaptam. Természetesen kíváncsi voltam a párom eredményére is: vajon őrá is ilyen találó megfogalmazásokat adnak? Kitöltöttem, és izgatottan olvastam az eredményt. Precíz, pontos elemzés, pozitív és negatív egyaránt. Érdekelni kezdett a gyerekeinkről szóló jellemzés is. Megállapítottuk, hogy mind az ötünk más-más személyiség típusba tartozik, mindenkinek más az erőssége, más a gyengéje. Nem rosszabb egyik sem a másiknál, csak másmilyen!

A legnagyobb megdöbbenés akkor ért, amikor elolvastam a párkapcsolati tudnivalókat, és az én jellemzésemhez azt fűzték, hogy kerüljem az olyan típusú férfit, mint a férjem, mert abból semmi jó nem lehet. Egy kicsit csodálkoztam, és elkezdtem elmélkedni azon, hogy miként lehet az, hogy bár teljesen ellentétes karakterek vagyunk, mégis 35 éve együtt élünk viszonylag harmonikusan, és különösebb nehézség nélkül elviseljük egymás gyengéit. A megoldás: Isten szeretete!

Az Úr adjon mindnyájunknak erőt és bölcs szívet ahhoz, hogy megértsük, tiszteljük és szeressük azt a másikat, aki a közelünkben van, és alig várja, hogy egy jó szót szóljunk hozzá!

Juhászné Szabó Erzsébet

Híradás a hittanórákról

Örömmel írunk arról, hogy hét újabb iskolában indult meg a hitoktatás szeptembertől. Tény az, hogy minimális létszámmal, 2-3 fővel, de ez összességében 24 tanulót jelent, akik rendszeresen hetente jönnek, és bízunk Isten megerősítő kegyelmében, hogy szüleikkel együtt az istentiszteleti és gyülekezeti alkalmakra is bekapcsolódnak.

Az utóbbi években sok új kiadású hittankönyv jelent meg egyházunkban. A mai kor gyermekeihez szólóak, képekkel, kreatív feladatokkal gazdagítottak. Hála Istennek, az a tapasztalatunk, hogy a gyermekek a hittanórán nagyon nyitottak. Szeretnek a tananyagok kapcsán a mindennapjaikhoz, a környezetük kérdéseire, megtapasztalásaikhoz kapcsolódni; pl. amikor nyaraltunk, amikor a nagypapám beteg lett, az én anyukám vagy apukám mondta, az osztálytársam azt mondta, az osztálykiránduláson láttuk, stb.. Ezek alapján is kitűnik, hogy a lexikális tudás csak a másodlagos cél a hittanórákon, az első az, hogy érezzék meg a tanulók, Jézus Krisztus nemcsak a régmúlt történeteiben szól, hanem ma is üzeni: „Bízatok, én vagyok!”, forduljatok hozzám, legyetek ti is Krisztus tanítványai, érezzétek meg Krisztusban Isten közelségét, szeretetét.

Az imádkozás már a kicsikben is előhozza, hogy kapcsolatba kerül Valakivel, beszél Valakivel, akit nem lát, mint egy szülőt, vagy egy asztalt, de aki jelen van mindenütt, de aki figyel rá, aki szereti őt. Az éneklés pedig örömet, lendületet ad az óráknak, tartalma pedig szintén egy imádság, illetve egy hitvallás.

Egy-egy illusztráció erejéig nagyon jók a behozott kis vallásos könyvecskék, képes Bibliák. Több, elsősorban kisebb gyermek szívesen rajzol le egy-egy történetet, sokszor meglepően jól. Sajnos a nagyon kis létszám nemigen vagy kevesebbszer teszi lehetővé a történetek eljátszását, pedig az nagyon népszerű a gyermekek körében. Egy-egy kis, rövid időben eljátszható játék is sokat színesíthet a hittanórákon. Nagyon észrevehető az, ha a szülő örömmel veszi, támogatja a gyermek hitoktatásra járását. Hiszen a legtöbb esetben meg kell értenie egy kisgyermeknek, hogy az udvaron töltött napközi előtti szünet neki azon a napon nagyon lerövidül, vagy napközi, tehát du. 4 óra után neki még egy hittanórája is van. Ez tudatos vállalást is jelent már a gyermektől is, amiben a szülő szeretetteljes kérése, indoklása nagyon sokat jelent. Természetesen Isten megerősítő kegyelmében bízhatunk, hogy Isten igéjének magvetése mindig és mindenhol áldás forrása lehet a szívünkben.

Bal oldalon látható egy első osztályos hittanos rajza:

Luther Márton kiszégezi a 95 tételt a Wittenbergi vártemplomra
Rajzolta: Ambrus Tamás 1/a Angol Tagozatos Iskola Fóti út.

HITTANÓRÁK:

- Kedden: 14 óra - Károlyi Általános Iskola, 14.45 Homoktövis Általános Iskola
16 óra Csokonai Általános Iskola
- Szerdán: 16 óra Bajza J. Általános Iskola, Megyeri u. Általános Iskola
- Csütörtökön: 14 óra Pécsi S. Általános Iskola 16 óra Fóti u. Általános Iskola,
Megyeri u. Általános Iskola Információ: ujpest@lutheran.hu

Mert lesz rá igény!

Gyülekezetünk újpesti, Lebstück Mária utcában álló templomának felújítására idén, május 19-én tartottunk jótékonyági koncertet. Az akkor összegyűlt vendégeinknek örömmel jelenttem be a felújítási munkák aktuális helyzetét. Ezúton is köszönöm mindenkinek a nem várt hatalmas összegű támogatást! Örülök, hogy ebben az időszakban, amikor sokszor hallunk gyülekezetek megszűnéséről, templomok bezárásáról, nálunk a fejlesztés, a bővítés van napirenden. Fejlesztünk, bővítünk kell, mert igény van az evangélikus templomra Újpesten!

A legfrissebb ilyen lehetőség a káposztásmegyeri gyülekezeti élet élénkítése. Lelkésünk jelenleg havonta egy alkalommal tart istentiszteletet itt, a katolikus kápolnában. Örömmel jelenthetem, Újpest önkormányzata és Gáncs Péter püspök úr közbenjárásának segítségével

változtatunk ezen. Lehetőségünk nyílt ugyanis arra, hogy Solymár Péter lelkész irányításával, minden második vasárnapon istentiszteletet tartsunk a káposztásmegyeri evangélikusoknak. Átmeneti időre ugyan, de a polgármesteri hivatal térítésmentesen felajánlotta ezekre az alkalomokra a Lóverseny téri közösségi házat. Elindulhat tehát a káposztásmegyeri, egyúttal az újpesti gyülekezet építése, bővítése.

Ezúton szeretném megköszönni Wintermantel Zsolt polgármesternek, Gáncs Péter püspöknek, hogy szívükön viselik az újpesti evangélikus gyülekezet sorsát. Támogatják fejlődési és fejlesztési törekvéseinket.

Engedjék meg, hogy Solymár Péter lelkésszel együtt kívánjak Önöknek békés, áldott karácsonyt, valamint sikerekben, egészségben gazdag, boldog új esztendő!

Haba Gábor
felügyelő

Építkezés – adakozás

Kedves Testvérek!

Gyülekezetünk templomának tető- és torony-szerkezetét ebben az esztendőben sikeresen felújítottuk. A munkálatokat a Magyarországi Evangélikus Egyház, Újpest Önkormányzata és a hívek adományaiból fedeztük. Nagy öröm volt felfedezni több testvérünk erőn felüli támogatását, de még mindig nagyon kevesen vagyunk az anyagi teherhordó gyülekezeti tagok táborában. Az építkezés teljes költségvetését (jótállási visszatartással együtt) 2013 októberében kell kifizetni. Kérjük Önöket, hogy lehetőségeikhez mérten támogassák gyülekezetünk épületeinek és hivatalának gazdasági stabilitását!

Köszönjük Újpest Önkormányzatának a támogatását, amellyel nem csak építkezésünket, de közösségi alkalmainkat is segítették. Így a fiatal házaspár lelki hétvégéje, gyülekezetünk bécsi kirándulása, ifjúsági táborozás és a Kalács koncert is az Önkormányzat támogatásával valósulhatott meg. Köszönjük!

**Kérjük támogassák anyagilag is építkezésünket!
Adományaikat
a 11704007-20183107-es számlaszámra utalják!**

KÜLÖNLEGES ALKALMAK

- 2012 december 8-án 16 óra *Gyülekezeti bemutatkozás* Újpest Szent István terén
2012 december 9-én 10 óra *Istentisztelet* advent 2. vasárnapján; 17 óra *az Énekkar szolgálata* a Dunakeszi Evangélikus Gyülekezetben
2012 december 15-én 17 óra *Betlehem-est*, az énekkar és zenebarátok karácsonyi estje
2012 december 16-án 10 óra *Istentisztelet* advent 3. vasárnapján, 16. 30 *Tipegők istentisztelete*, 18 óra *Új Találkozás* tematikus istentisztelet Pestújhelyen az Adventi Sokadalomban
2012 december 20-án 16 órától *Gyerekzsúr*, pingpong és palacsinta a gyülekezeti teremben
2012 december 23-án 10 óra *Gyermekek karácsonya*, ünnepi műsor az istentisztelet keretében. Agapé a gyülekezeti teremben.

ÜNNEPI ALKALMAK

2012. december 24-én 16 óra *Istentisztelet*,
2012. december 25-én 10 óra *Karácsonyi ünnepi istentisztelet*
2012. december 26-án 10 óra *Karácsony 2. napja Ünnepi istentisztelet*
2012. december 30-án 10 óra *Istentisztelet*
2012. december 31-én 18 óra *Óév istentisztelete*
2012. január 1-jén 10 óra *Újév istentisztelete*, 11 óra *Újévi köszöntés*.

Kedves Testvéreink! Körlevelünkben szokás szerint kérjük, hogy aki még nem rendezte ezévi egyházfenntartói-járulék befizetését, a mellékelt csekkel szíveskedjék megtenni! Mindazok, akik már eleget tettek ennek, a csekket a jövő évben felhasználhatják. Gyülekezetünk számlaszáma: **11704007-20183107**

**Minden kedves testvérünknek
áldott ünnepeket kívánunk!**

ÚJPESTI EVANGÉLIKUS HÍRADÓ

Kiadja: az Újpesti Evangélikus Egyházközség
Budapest, 1043, Lebstück M. út 36-38. Tel.: 06 20 824 41 38

Szerkesztő: Solymár Péter, Juhászné Szabó Erzsébet

honlap: <http://ujpest.lutheran.hu> • email: peter.solymar@lutheran.hu